

[Viggo Starcke.]

ansigt, ondska-ben dens eget billede og hele tidsalderen og samfundet deres skikkelse og præg.

Skuespilkunsten kan have mange former. Jeg tillod mig at sammenligne den højtærede finansministers opremsning af de mange skatter med den offentlige udråber i Bideford. Hvis man går til operaen, kommer man til at tænke på indledningsordene i operaen Bajadser, som lyder sådan: Træk kun i kof-ten og mel dine kinder, folket betaler —. Folket betaler! Det er jo det, der er forskellen på den højtærede finansministers politik og på retsforbundets politik, at vi netop ønsker, at folk selv skal have ansvaret for deres ting, hvorimod folket igennem 5 milliarder kr. i skat er med til at betale den højtærede finansministers politik. (*Hans Hedtoft*: I kryber da i kof-ten, og I meler jer også!). Vi meler os ikke, vi kommer fuldstændig, som vi er, nogle af os kommer endogsa uden hår på.

Til sidst skal jeg kun nævne, at ude i periferien af disse handels- og toldpolitiske spørgsmål, som vi behandler her, ligger, som det er fremhævet nu så stærkt fra nationalbankens side, dollarproblemet. Nationalbankdirektøren siger, at denne store kreditornation stadig fører den gamle politik, at den vil eksportere mere, end den importerer, og nationalbankdirektøren anbefaler Amerika at føre den omvendte politik: at importere mere, end man eksporterer. Hvis Amerika, dengang det gav Europa Marshallhjælpen, havde fastholdt, at Marshallhjælpen skulle have stået i forhold til landenes liberaliseringsprocent, så havde Europa i dag været liberaliseret, og vi havde ikke stået med alle disse ulykkelige problemer, som de gamle partier har ansvaret for.

Finansministeren (Thorvald Kristensen):

Jeg har kun få bemærkninger i denne omgang. Det ærede medlem hr. H. C. Hansen havde heller ikke nu i eftermiddag saglige argumenter imod indholdet af toldlovsfor-slaget. Hans argument imod det var, at regeringen ikke kan gennemføre liberalise- ringen sammen med de andre partier og så kræve told af socialdemokratiet. Jeg forstår jo vel, at mange af de vanskeligheder, der foreligger i denne sag og i flere andre sager, hænger sammen med, at den øjeblikkelige politiske konstellation i Danmark er den, at regeringspartierne er enige med visse dele af oppositionen på nogle områder, medens vi står andre dele af oppositionen nærmere på andre områder. Denne forskel i oppositions- partiernes stilling til forskellige spørgsmål er

en naturlig ting, som er i sin orden. Den med- fører naturligvis visse vanskeligheder med hensyn til gennemførelsen af de forskellige resultater. Jeg er imidlertid tilfreds med, at det ærede medlem hr. H. C. Hansens ind- vendinger heller ikke i denne omgang angik lovforslaget indhold, kun dets tilblivelses- historie. Det er dog indholdet, der er det af- gørende. Det går jeg også ud fra at den kom- mende saglige drøftelse vil vise.

Det ærede medlem gik ind på national- bankdirektørens tale i går. Må jeg ikke un- derstrege, at når nationalbankdirektør Svend Nielsen i går i Fredericia kritiserede den poli- tik, der føres i dette hus, så var det ikke libe- raliseringen, han indvendte noget imod. Det var finanspolitikken, han ikke syntes var tilstrækkelig stærk. Der står han altså rege- ringen nærmere, end han står socialdemo- kratiet.

Jeg skal gerne, da det ærede medlem nævn- te bananer og ris, sige, at jeg havde hellere set, at der var kommet flere industrivarer på liberaliseringslisten i stedet for bananer og ris. Det er vel heller ikke nogen hemme- lighed, at regeringen oprindeligt havde tænkt sig at gå noget videre med det, jeg vil kalde den effektive liberalisering, end vi gjorde i det endelige udkast; men efter de afvisende udtalelser, der fremkom fra socialdemo- kratiets side både overfor toldlovsforlaget og overfor den videregående liberalisering, har vi modereret liberaliseringen. Derfor har vi for at komme op på de 75 pct. taget ting med, der udfra et effektivitetssynspunkt ikke er så ønskelige, som andre ting ville have været.

Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard citerede noget, jeg havde sagt om erhver- venes lejlighed til konsolidering i de 20 år, der er gået, og det ærede medlem brugte ordene konsolidering og effektivisering. Jeg sagde kun konsolidering, og forskellen er be- tydningssfuld. Naturligvis ligger der i mulig- heden for konsolidering, som jeg udtrykke- lig begrænsede til de gode virksomheder, også en mulighed for at bruge denne kon- solidering til effektivisering; men det, der har været i vejen med systemet, har jo netop været, at der ikke har været det fornødne incitament til at effektivisere, fordi man i kraft af den stærke beskyttelse ikke har været nødt til det. Derfor har der ikke været det fornødne fremstød i effektiviseringen på forskellige områder i de 20 år, der er gået. Når nu det ærede medlem siger, at så vil det være sundere at tvinge virksomheder til modernisering, så er jeg forsåvidt enig med ham; men det er bare et spørgsmål, hvor stærkt man skal gå til værks, hvor hurtigt man skal gå frem; det bliver jo altid en